

λαμπράν περιουσίαν καὶ κατέστη εἰς τῶν ἐπισημοτέρων μεγιστάνων τῆς Ἀγγλίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ λόρδου Χούδσων.

Ἐν Σμύρῃ.

Σ. Ι. Π.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΝ

Μάιος.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τούτου τοῦ μηνὸς ὁ Ἑρμῆς ἀφίσταται ἀπὸ τοῦ Ἥλιου διευθυνόμενος πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ καὶ εἶνε κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἐσπέριος ἀστὴρ εὐρίσκεται δὲ ἐν τῷ ὠραίῳ ἀστερισμῷ τοῦ Ταύρου. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἡμέραν εὐρίσκεται ἐν τούτῳ τῷ μέρει καὶ ὁ Ἥλιος, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διακρίνωμεν τὸν Ἑρμῆν, ὡς κατακλυζόμενον ὑπὸ τῆς ἀπλέτου αἴγλης τοῦ οὐρανοῦ φωστῆρος.

Ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου μέχρι τῆς 40 Ἰουνίου φαίνεται ὁ Ἑρμῆς ἀπὸ τῆς Γῆς ὅτι δὲν προβαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω, ἀλλ' οἰοῖται ὑποχωρεῖ, καὶ εἶτα ἀναλαμβάνει τὴν κατ' εὐθεῖαν προβάσιν του. Ἡ παράδοξος αὕτη ἐκκλίσις ἀπὸ τῆς προτέρας διευθύνσεως συμβαίνει ἀκριβῶς κατὰ τὴν στάσιν του πλησίον τοῦ Ἥλιου. Ὅτε δὲ ὁ Ἑρμῆς θεώμενος ἀπὸ τῆς Γῆς φαίνεται πλησιέστατα τῷ Ἥλιῳ, ὡς καὶ ὅτε εὐρίσκεται εἰς ἀνωτέρην σύνοδον μετὰ τοῦ Ἥλιου, τότε προβαίνει ἕως 23 περίπου μοίρας πρὸς ἀνατολὰς, εἶτα βραδέως πλησιάζει πρὸς τὸν Ἥλιον ἕως 18 μοίρας, καὶ παύει ἐπὶ τινι χρόνῳ ἐνταῦθα ἢ τοιαύτη φαινομένη κίνησις του· τότε δὲ λέγομεν: ὁ πλανῆτης εἶνε στάσιμος. Ἀλλὰ ταχέως ἄρχεται ὀρμητικῶς κατευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἥλιον, προσπελάζει αὐτῷ, ἀφανίζεται ἐντὸς τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς κατωτέραν σύνοδον μετ' αὐτοῦ. Τοῦτο συμβαίνει περὶ τὰς 26 Μαΐου. Μεθ' ἡμέρας τινὰς φαίνεται πρὸς Ἥλιου δυσμὰς, ἀφίσταται ἀπ' αὐτοῦ μετὰ μειουμένης ταχύτητος καὶ εἶτα αὐθις καθίσταται στάσιμος. Ἀναλαμβάνει μετ' οὐ πολὺ τὴν εὐθεῖαν κίνησιν του βραδέως καὶ προβαίνει ἀπομακρυνόμενος τοῦ Ἥλιου μέχρις 23 μοιρῶν. Εἰς ταύτην τὴν μεγίστην πρὸς δυσμὰς ἀπόστασιν ἐφικνεῖται ὁ Ἑρμῆς κατὰ τὰς 20 Ἰουνίου. Ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς ἄρχεται διευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἥλιον μετ' αὐξήσεως ταχύτητος, ἀπὸλλυται ἐν ταῖς ἀκτίσιν αὐτοῦ καὶ φθάνει τέλος αὐθις εἰς ἀνωτέραν σύνοδον· τοῦτο δ' ἐπαναλαμβάνεται ὁμοίως ἐκ νέου.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν συμβαίνει ἡ παράδοξος αὕτη κίνησις καλεῖται *συνοδικὴ περίοδος* τοῦ πλανῆτου.

Πρόμοια φαινόμενα φαινομένης ἀταξίας τῆς κινήσεως δεῖκνυει καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ οἱ λοιποὶ πλανῆται.

Π. Κ.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ὁ ἐπόμενος συνοπτικὸς πίναξ περιέχει ἀριθμοὺς δεικνύοντας τὴν μέσσην θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαιράς, μετρουμένην ἐν σκιᾷ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ μέσον ἐκάστου μηνὸς (κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον), καὶ τὴν μέσσην θερμοκρασίαν τῆς θαλάσσης, μετρουμένην παρὰ τὰς ἀκτὰς. Ὅλοι δὲ οἱ βαθμοὶ οὗτοι τῆς θερμοκρασίας εἰσὶ κατὰ τὸ ἑκατοντάβαθμον θερμομετρον.

Αἱ θερμοκρασίαι τῆς ἀτμοσφαιράς, παριστῶσαι τὸν μέσον ὄρον, στηρίζονται ἐπὶ πολυπληθῶν παρατηρήσεων γενομένων ἐν Ἀττικῇ. Ἡ θερμότης τοῦ θαλασσοῦ ὕδατος παρὰ τὴν ἄμμον ἐμετρήθη πεντακοσίαις σχεδὸν ὑπ' ἐμοῦ, ὑπὸ τοῦ κ. Φὸν Θ. Χελδράϊχ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Βουρλῆ, κατὰ τὰ Ἀθηναϊκὰ παράλια, ἐπὶ τῆς Εὐρώπου, Σύρου, Αἰγίνης, Ἐλευσίνος, ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, ἐν Πάτραις καὶ Ζακύνθῳ· οὕτως ὥστε οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ἐξαγόμενον καὶ παριστῶντες τὸν μέσον ὄρον ἀριθμοὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐφαρμοζόμενοι ἐπὶ τῶν παραλίῳ τῆς Ἀττικῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δὲν εἶνε ἀκριβέστατα εἰλημμένοι, καὶ ὅτι αἱ καθ' ὄραν παραλλαγὰι δὲν ἤρουνθήσαν μέχρι τούδε.

Ἐν ὄρα χειμῶνος ἡ θάλασσα εἶνε θερμότερα τῆς ἀτμοσφαιράς. Τοῦναντίον συμβαίνει ἐν ὄρα θέρους. Τὴν πρωτὰν ἡ θάλασσα εἶνε ψυχροτέρα, τὸ δὲ ἐσπέρας θερμότερα τῆς ἀτμοσφαιράς. Τὸ ἀνώτατον δὲ ὄριον τῆς αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως τῶν θερμοκρασιῶν ἀμφοτέρων τούτων δὲν συμπίπτει ποτὲ τὴν αὐτὴν ὄραν.

Μέση θερμοκρασία Διαφορ. τῆς θερμοκρασίας θαλ. τῆς ἀτμ. τῆς ἀτμ. καὶ τῆς θαλ. (Βαθμοί)

Ἰανουάρ.	1	140.7	80.5	. . .	—60.2
"	15	13.9	8.0	. . .	—5.9
Φεβρ.	1	13.9	8.4	. . .	—5.5
"	15	14.4	9.6	. . .	—4.8
Μάρτ.	1	15.2	11.2	. . .	—4.0
"	15	16.2	12.8	. . .	—3.4
Ἀπρίλ.	1	17.3	14.4	. . .	—2.9
"	15	18.1	16.3	. . .	—2.2
Μάϊος	1	19.8	18.5	. . .	—1.3
"	15	21.3	21.1	. . .	—0.2
Ἰούνιος	1	22.9	23.7	. . .	+ 0.8
"	15	24.6	25.8	. . .	+ 1.2
Ἰούλιος	1	25.8	27.2	. . .	+ 1.4
"	15	26.6	28.1	. . .	+ 1.5
Αὐγούστ.	1	26.8	28.5	. . .	+ 1.7
"	15	26.5	28.1	. . .	+ 1.6
Σεπτέμβρ.	1	25.6	26.5	. . .	+ 0.9
"	15	24.4	24.4	. . .	0.0
Ὀκτώβρ.	1	23.0	22.0	. . .	—1.0
"	15	21.6	19.7	. . .	—1.9
Νοέμβρ.	1	20.0	17.2	. . .	—2.8
"	15	18.5	14.5	. . .	—4.0
Δεκέμβρ.	1	17.5	11.9	. . .	—5.6
"	15	16.4	9.7	. . .	—6.7

Ὡς πρὸς τὰ θαλάσσια λουτρά αἱ τρεῖς αὗται σειραὶ τῶν ἀριθμῶν ὑποδεικνύουσι τὸν κατάλ-

λῆλον πρὸς ἐκλογὴν αὐτῶν καιρὸν κατὰ τὰς ἐκαστοτε περιστάσεις.

Ἰθάκη: 1877 Ἀπριλ. 18]30.

Δ^{ος} Γ. Φ. ΓΟΥΛΟΣ ΣΜΙΑΤ
Διευθυντής τοῦ ἐν Ἰθάκῃ Ἀσπεροκοπιείου.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Θρέψαι κύνας ὡς σε φάγονται.

Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν ἐνεργούντων καὶ ποιούντων τι καὶ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν λαμβανόντων. Ἐλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐκ τοῦ Ἀκταίω-
νος, υἱοῦ τοῦ Ἀριστέου καὶ Ἄντωνος τῆς Κάδμου, κυνηγοῦ περιφήμου. Οὗτος εἶς τι κυνήγιόν του εἶδε τὴν Ἄρτεμιν γυμνὴν λουομένην, ἐξ οὗ μετεμορφώθη ὑπ' αὐτῆς εἰς ἔλαφον καὶ κατεσπαράχθη ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ θηρευτικῶν κοινῶν.

ἽΟ Θεόκριτος λέγει:

Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὡς το φάγοντι.
καὶ ἐν ἐπιγράμματι εἰς αἶγα θηλάζουσιν λύκον εὐρίσκομεν¹

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαστῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
Ἄλλ᾽ μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
Ἀὐξηθεῖς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλιν θηρίον ἔσται.
Ἢ χάρις ἀλλάξει τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Παρὰ τῷ λαῷ νῦν εὐρίσκονται: «θρέψε λύκον τὸν χειμῶνα νὰ σὲ φάῃ τὸ καλοκαίρι», «κάμε τὸ σταυρὸ σου νὰ βῆγῃ τὸ ἄματι σου», καὶ «κάμε τοῦ λαγοῦ καλὸ νὰ σκωθῇ νὰ φύγῃ.»¹

Τὸ πρῶτον βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐτυπώθη ἑλληνιστί, ὑπὸ Ἕλληνας, εἶνε ἡ Γραμματικὴ τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρεως. Ἐτυπώθη εἰς Μιλάνον κατὰ τὸ 1476 ἔτος. Ἡ ἔκδοσις αὕτη εἶνε σπανία καὶ μεγάλης ἀξίας. Ἀντίτυπον, πλήρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει, τιμᾶται, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ περιωνύμου βιβλιογράφου Brunel, ὑπὲρ τὰ 1000 φράγκα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* ἽΠάρχει οἰκογένειά τις φαρμακερῶν φυτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατατάσσεται καὶ ὁ καπνός.

ἽΕπὶ πολλὰ ἔτη ὁ καπνός ἦνθει μεμονωμένως καὶ ἄγνωστος εἰς ἀπόκεντρό τινα μέρη τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ ἄγριοι, εἰς οὓς ἐδώκαμεν τὰ πνευματώδη ποτά, μᾶς ἔδωκαν εἰς ἀντάλλαγμα τὸν καπνόν, παρ' οὗ ἐζήτουν ἐμπνεύσεις εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις. Διὰ τῆς ἐρασμίας ταύτης ἀνταλλαγῆς τῶν δηλητηρίων ἐνεκαινίσθησαν αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο κόσμων.

Οἱ πρῶτοι οἵτινες ἐνόμισαν ἀναγκαῖον νὰ χόσωσιν εἰς τὴν μύτην τῶν τὸν καπνόν μεταβληθῆσαν εἰς κόνιν ἔπαθόν τινας καταδιώ-

ξεις. Ὁ Ἰάκωβος Α', βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἔγραψε κατ' αὐτῶν βιβλίον ἐπιγραφόμενον μισοκαπνος. Μετὰ τινα ἔτη ὁ Πάπας Οὐρβανὸς Η' ἀφώρισεν ὅσους ἔπαιρνον ταμβάκον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ποινὴν τοῦ ἀφορισμοῦ, ἐπιτρέψασα εἰς τοὺς κανδηλάπτας νὰ δημοῦσιν τὰς ταμβακοθήκας πρὸς ὄφελός των. Ὁ Μουράτ Δ' ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ ἐπὶ ποινῇ ῥινοτομίας.

Χρήσιμον φυτὸν δὲν θὰ ἀντεῖχεν εἰς τόσας καταδιώξεις.

Πρὸ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης, ἐὰν ἄνθρωπός τις ἐφρανότατο νὰ εἶπῃ: «Ἄς εὐρωμεν τρόπον νὰ εἰσπράττῃ τὸ δημόσιον μερικὰ ἑκατομμύρια ἀπὸ κενά ἐκούσιοι φόροι.» Ἡ τέχνη εἶναι νὰ πωλῶμεν πράγματι, τὸ ὁποῖον ἦλοι νὰ μεταχειρίζονται, τὸ ὁποῖον νὰ ἦναι ἀναπόφευκτον. ἽΠάρχει εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐν φυτῶν φαρμακερώτατον. ἽΕὰν ἐκ τῶν φύλλων του ἐκθλίψῃς ἔλαιον, μία μόνη σταγὼν φονεῦει ζῶον διὰ φοβερῶν σπασμῶν. ἽΑς ἐκθέσωμεν εἰς πώλησιν τὸ φυτὸν τοῦτο, μεταβληθῆναι εἰς κόνιν, ἢ κομμένον εἰς μικρὰ τεμάχια. Θὰ τὴν πωλῶμεν ἀκριβιώτατα καὶ θὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ χώνουν τὴν κόνιν εἰς τὴν μύτην των.

— Ὡτὰ τοὺς ἀναγκάσης διὰ νόμου;

— Θεὸς φυλάξοι! Σὲ εἶπα ὅτι θέλω φόρον ἐκούσιοι. Διὰ τὸν κομμένον καπνόν, θὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς νὰ τὸν ἀνάπτουν καὶ νὰ τὸν ἀναπνεύουν.

— ἽΑλλὰ θὰ ἀποθάνουν.

— ὩΟχι δά! Ὡθὰ εἶναι μόνον ὀλίγον ὄχροϊ. Ὡθὰ ἔχουν πόνους τοῦ στομάχου, ζάλας καὶ ἐνίοτε κωλικόπονον καὶ αἰμοπτυσίαν. Τίποτε περισσότερο! ἽΕλησημόνησες τὴν παροιμίαν «ἢ ἔξεις εἶναι δευτέρα φύσις;» Ὡ ἄνθρωπος ὁμοιάζει μάχιραν τῆς ὁποίας ἠλλαξαν τρεῖς φορές τὴν λεπίδα καὶ δύο τὴν λαβὴν. Δὲν ὑπάρχει πλέον φύσις διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ μόνον ἔξεις. Οἱ ἀγορασταὶ μᾶς θὰ μιμηθοῦν τὸν Μιθριδάτην, ὅστις συνείθεσε νὰ καταπίνῃ δηλητήριον. ἽΕκεῖνοι πάλιν, οἱ ὁποῖοι θὰ χώνουν τὸν καπνόν εἰς τὴν μύτην των, θὰ περνοῦνται, θὰ ἔχουν ἀποφορᾶν, θὰ χάσουν βαθμηδὸν τὴν ὄσφρησιν καὶ ἢ μύτη των θὰ ὁμοιάξῃ ἔσθην διχαρῆς ἐκδόριον.

— Καλὲ τί λέγεις! Μὰ μυρίζε, λοιπὸν ὄρατα;

— Κάθε ἄλλο! ἽἘξ ἐναντίας, μυρίζε ἄσχημα. Σὲ ἔλεγα λοιπὸν ὅτι θὰ πωλῶμεν τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ πολὺ ἀκριβὰ καὶ ὅτι θὰ τὸ καταστήσωμεν μονοπώλιον.

— Καλέ μου φίλε, δὲν σὲ χρειάζεται μονοπώλιον. Κανεὶς δὲν θὰ σοῦ διαμφισβήτησῃ τὸ προνόμιον τῆς πωλήσεως πράγματος, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔχῃ ἀγοραστὰς. Σὲ συμφέρει καλλίτερον νὰ ἀνοίξῃς ἐργαστήριον καὶ νὰ ἐπιγράψῃς ἄ-
νοθεν¹

1. ἽΑσπείρες, ὑπὸ Πυθίου Φουστῶνου.